

О, покладіть лілеї рук
На мої очі вже слабії,
Щоб духом злинув серед мук
І в млі пашистій бачив мрії
Крізь біль лілей!

Згаси в очах жаркі вогні,
Скрий квітку вуст рожеву, милу,
Нехай забудусь в тихім сні...
Щоб гвалт думок знайшов могилу
І зник у сонній далині,
Віддавшись люботому вітрилу,
Крізь біль лілей.
